

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Leviticus

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER III. MOSE.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΣ LEVITICUS

Grace & Lat. Hebraeis ויקרא

24. כד. CAP. I. א

ניחד שישי
פנויות
ויתחיל
מתחלה
שיטה ה'

CAP. I. I.
Lex de Sacri-
ficis.

de holocausto,
ex bobus,

ex ovibus,

א ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
 2 לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלם אדם כי
 יקריב מבם קרבן ליהוה מן חבהבמה מן חבקר ומן
 3 הצאן תקריבו את קרבנכם : אם עלה קרבנו מן
 חבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב
 4 אתו לרצונו לפני יהוה : וסמך ידו על ראש העלה
 ה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט את צוץ חבקר לפני
 יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את
 הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד :
 6.7 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה : ונתנו בני
 אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש :
 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש
 ואת הפר על העצים אשר על האש אשר על
 9 המזבח : וקרבו וכרעו ירתין במים והקטיר הכהן
 את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה :
 י ס ואם מן הצאן קרבנו מן חבשבים או מן
 11 העזים לעלה זכר תמים יקריבנו : ושחט אתו על ירך
 המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את
 12 דמו על המזבח סביב : ונתח אתו לנתחיו ואת
 ראשו ואת פדרו וערב הכהן אתם על העצים אשר
 13 על האש אשר על המזבח : והקרב והכרעו ירתין
 במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה
 הוא אשה ריח ניחוח ליהוה :
 14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התורים
 או

א זעירא v. 1. ב' בסגול v. 5.

או מִדְּבַגֵּי הַיֹּזֶה אֶת־קֶרְבָּנוֹ : וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־טו
 הַמִּזְבֵּחַ וּמִלֵּךְ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וּנְמַצָּה
 דָּכוּ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ : וְהִסִּיר אֶת־לִרְאָתוֹ בְּנִצָּתָהּ 6
 וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קְדָמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשׁ :
 וְשָׁפַע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִבְרִיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן 7
 הַמִּזְבֵּחַ עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלֶיהָ הוּא אִשָּׁה

fabser-
pet. 128.
+ inglu-
vies

רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : וְנָפַשׁ בִּי־תִקְרִיב א
 קֶרְבָּן מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קֶרְבָּנוֹ וְצֶמֶן עֲלֶיהָ שֶׁמֶן
 וְנָתַן עֲלֶיהָ לִבְנָה : וְהִבִּיֵּאתָ אֶל־בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים 2
 וְקִמִּין מִשֶּׁם מֶלֶא קִמְצוֹ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשְׁמֵנָה עַל כָּל־
 לִבְנֵתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֹכֶרְתָהּ הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה
 רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : וְהִנּוֹתֶרְתְּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו 3
 קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה : ס וְכִי 4
 תִּקְרַב קֶרְבָּן מִנְחָה כִּאֲפָה תִּגּוֹר סֶלֶת חֲלוֹת מִצֹּת
 בְּלוֹלֹת בְּשֶׁמֶן וְדִקְקִי מִצֹּת מִשְׁתִּים בְּשֶׁמֶן :

CAP. I. II.
De Mincha,
cuiusque spe-
ciebus.

ס ואם־מִנְחָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ קֶרְבָּנָהּ ה
 סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן מִצָּה תִּהְיֶה : פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתוּיִם 6
 וְצִקָּתָה עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא : ס ואם 7
 מִנְחַת מֵרֵחֶשֶׁת קֶרְבָּנָהּ סֶלֶת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה : וְהִבִּיֵּאתָ 8
 אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֲלֶה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל־
 הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְהָלִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה 9
 אֶת־אֹכֶרְתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
 לַיהוָה : וְהִנּוֹתֶרְתְּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ 10

tfootum

f fran-
gendo,
Prov. 24,
28.

fcacabi,
7: 9.

קֹדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה : כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה 11
 לֹא תַעֲשֶׂה חִמִּין כִּי כָל־שֶׂאֵר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תִקְטִירוּ
 מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה : קֶרְבָּן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם 12
 לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יֵעָלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ : וְכָל־קֶרְבָּן 13
 מִנְחָתְךָ בְּמִלַּח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁפִּית מִלַּח בְּרִית אֲלֶיהָ

Fermentata
& mellita in-
terdicta;

Sal vero adhi-
bendum.

מעל X 3 ג ש
 קמין בסגולתא v. 13.

מעל מנחתך על כל קרבנה מקריב מלה : ס

ואם מקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי 14

Primitie frugum.

באש גרש כרמל מקריב את מנחת בכוריה : ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא : והקטירו 16

16. f. contum v.

הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה 14.

אשה ליהוה : פ

CAP. 2. III. De Schelamim, f. sacrific. pacificis, ex bobus.

א ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב

אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה : וסמך

ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו

בני אהרן חכמים את הדם על המזבח סביב :

והקריב מזבח שלמים אשה ליהוה את החלב

המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב :

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על

הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה :

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר

על העצים אשר על האש אשה רים ניחח ליהוה : פ

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או

onibus.

נקבה תמים יקריבנו : אם כשב הוא מקריב את

קרבנו והקריב אתו לפני יהוה : וסמך את ידו על

ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני

אהרן את דמו על המזבח סביב : והקריב מזבח

השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת

העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת

f. spinam doisi.

כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכליות ואת

החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת

על הכבד על הכליות יסירנה : והקטירו הכהן

המזבחה לחם אשה ליהוה : פ

ואם

40. חסר י

12 ואסעו קרבנו והקריבו לפני יהוה : וסמך את ידו
 על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
 14 אהרן את דמו על המזבח סביב : והקריב ממנו
 קרבנו אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב
 ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית
 ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת
 16 היתרת על הכבד על הכלית יסירנה : והקטירם
 הכהן המזבחה לחם אשר לריח ניחח כל החלב
 17 ליהוה : חקת עולם לדרתכם בכל מושבותיכם כל
 חלב וכל דם לא תאכלו :

2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 לאמר נפש כיתחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ועשה מאחת מהנה : אם הכהן הפשיח
 3 יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
 4 פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת : והביא את הפר
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על
 ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה : ולקח הכהן
 6 המישח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד : וטבל
 הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים
 לפני יהוה את פני פרכת הקדש : ונתן הכהן מן הדם
 על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה
 8 אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלב פר החטאת
 ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית ואת החלב
 9 אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על
 הכבד על הכליות יסירנה : באשר יורם משור זבח
 11 השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה : ואת עור
 הפר

CAP. 7. IV.
 Sacrif. pro
 peccatis :
 I. summi Sa-
 cerdotis.

הַפֶּר וְאֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְעַל־כַּרְעָיו וּקְרָבוֹ
12 וּפְרָשׁוֹ : וְהוֹצִיָא אֶת־כָּל־הַפֶּר אֶל־מַחוּזֵן לַמִּחְנֶה
אֶל־מְקוֹם טָהוֹר אֶל־שַׁפַּף הַדִּישָׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־
עֵצִים בְּאֵשׁ עַל־שַׁפַּף הַדִּישָׁן יִשְׂרָף:

7c fufio,

פ

2. Populi.

13 וְאִם כָּל־עֵרַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁנוּ וּנְעִלָם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל
וְעָשׂוּ אַחֲרַי מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ
14 וְאִשְׁמוֹ : וְנִדְרָעָה הַחֲטָאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ
הַקֹּהֵל פֶּר בְּדָבָר לַחֲטָאת וְהִבְיִאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי
טו אֹהֶל מוֹעֵד : וְסָמְכוּ זְקֵנֵי הָעֵדָה אֶת־יָרֵידֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
16 הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה וְשַׁחַט אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה : וְהִבְיִא
17 הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד : וְטָבַל
חֲכֵהוּן אֲצִבְעָיו מִן־הַדָּם וְהִזָּה שִׁבְעַ פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה
18 אֶת פְּנֵי הַפְּרֹכֶת : וּמִן־הַדָּם יִתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל־הַדָּם
יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
19 וְאֶת כָּל־חִלְבֵי יָרֵים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה : וְעָשָׂה
לִפֶּר בְּאֲשֶׁר עָשָׂה לִפֶּר הַחֲטָאת כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ וְכִפֹּר
20 עֲלֵיהֶם חֲכֵהוּן וְנִסְלַח לָהֶם : וְהוֹצִיָא אֶת־הַפֶּר אֶל־
מַחוּזֵן לַמִּחְנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ בְּאֵשׁ שָׂרַף אֶת הַפֶּר
הָרֹאשֹׁן חֲטָאת הַקֹּהֵל הוּא :

פ

5. Pinopis.

22 אֲשֶׁר נִשְׂיָא יַחֲטָא וְעָשָׂה אַחֲרַי מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֵלֶּיךָ
23 אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאִשְׁמִים : אֹוְהוֹדַע אֵלֶיךָ
חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבְיִא אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים
24 זָבֵר תָּמִים : וְסָמַךְ יָרֵד עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ
בְּמְקוֹם אֲשֶׁר־יִשַׁחַט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת
כֹּה הוּא : וְלִקַּח חֲכֵהוּן מִדָּם חֲטָאת בְּאֲצִבְעָיו וְנָתַן עַל־
קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־דָּמֹו יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבַּח
הָעֹלָה

העלה : ואת כל־הלב־והקטיר המזבחה כחלב זבח
השִׁלְמִים וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן מִחֲטָאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ :

ו

וּאִם־נֶפֶשׁ אַחַת חָטְאָה בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ פָּעֲשֵׂתָהּ 4. priasti ho-
minis, ex er-
rore peccan-
tis.

אֶחָד מִפְּעוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָהּ וְאִשָּׁם : א

הוֹדֵעַ אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירַת

עִזִּים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא : וְסָמָךְ

אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשַׁחֲטָה אֶת־הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם

הָעֹלָה : וְלָקַח חֶהֱהֵן מִדָּמָה בְּאֶזְבְּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֵת ל

מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ :

וְאֶת־כָּל־חֶלְבֵהּ יִסִּיר בְּאִשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב מֵעַל זֶבַח 31

הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הִכְהֵן מִמִּזְבְּחָהּ לַיהוָה נִיחַח לַיהוָה

ו

וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן וְנִסְלַח לוֹ :

וְאִם־בָּבֶשׂ יִבִּיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נִקְבָּה תְּמִימָה 32

יִבִּיאָנָה : וְסָמָךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשַׁחֲטָה 33

אֶתָּה לַחֲטָאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה : וְלָקַח 34

חֶהֱהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶזְבְּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֵת מִזְבַּח

הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת־לֶח

כָּל־חֶלְבֵהּ יִסִּיר בְּאִשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב הַכֶּשֶׁב מִזְבַּח

הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הִכְהֵן אֹתָם מִמִּזְבְּחָהּ עַל אִשֵׁי יְהוָה

וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ :

ו

וְנֶפֶשׁ בִּי־חֲטָא וְשִׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵר אוֹ רָאָה אוֹ

אוֹ יָדַע אִם־לוֹא יָגִיד וְנִשְׂא עֹנוֹ : אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר הִגִּיעַ 2

בְּכָל־דְּבַר טְמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת

בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שְׂרָץ טְמֵא וְנִעְלַם מִפָּנָיו וְהוּא

טְמֵא וְאִשָּׁם : אוֹ כִּי יִגַּע בְּטְמֵאת אָדָם לְכָל טְמֵאתוֹ 3

אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנִעְלַם מִפָּנָיו וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם : אוֹ 4

נפש ש א י

יחזיק. 2.

4. priasti ho-
minis, ex er-
rore peccan-
tis.

CAP. IV. V
Lex i. de dis
simulante
peccatum
alienum,
2. de immu-
ndo ex con-
tactu.

i. de temere iurante.

Remedium generale, confessio & oblatio pro facultate diuini & pauperum.

נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרעיו או להטיב
 לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא
 ה ידע ואשם לאחת מאלה : והיה כיראשם לאחת
 6 מאלה והתורה אשר חטא עליה : והביא את אשמו
 ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן בשבעה
 או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו :
 7 ואם לא תגיע ידו כי שיה והביא את אשמו אשר חטא
 שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת
 8 ואחד לעלה : וחביא אתם אל הכהן והקריב את
 אשר לחטאת ראשונה ומלך את ראשו מפול ערפו
 9 ולא יבדיל : והזה מדם החטאת על קיר המזבח
 והנשא בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא :
 י ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן
 11 מחטאתו אשר חטא ונסלח לו : ו אם לא
 תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את
 קרבנו אשר חטא עשירת האפרה סלת לחטאת לא
 ישם עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא :
 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו
 את אוזרתה והקטיר המזבח על אש יהוה חטאת
 13 הוא : וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
 מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה : ו
 14 וידבר יהוה אל משה לאמר : נפש כי תמעל
 מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו
 ליהוה איל תמים מן הצאן בערבה כסה שקלים
 16 בשקל קדש לאשם : ואת אשר חטא מן הקדש
 ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן
 יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו : פ
 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה
 אשר

fagnam.

F 116.

Expiatio fa- cilegia.

18 אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו : זכביא dubii peccati
 איל תמים מן הצאן בערכה לאשם אל הכהן וכפר
 עליו הכהן על שגרתו אשר שנג והוא לא ידע ונסלח
 לו : אשם הוא אשם אשם ליהודה : פ
 19 וידבר יהוה אל משה לאמר : נפש פיי תחטא ומעלה abnegantis depositum, vel inuen-
 מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בכתשומת יד rum.
 20 או בגזל או עשק את עמיתו : או מצא אבדה וכחש
 בה ונשבע על שקר על ארת מכל אשר יעשה
 האדם לחטא בהנה : והיה בייחטא ואשם והשיב
 את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או
 את הפקדון אשר הפקד אהו או את האבדה אשר
 מצא : או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אהו
 בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום
 אשמתו : ואת אשמו נביא ליהוה איל תמים מן הצאן abnegantis depositum, vel inuen-
 בערכה לאשם אל הכהן : וכפר עליו הכהן לפני rum.
 יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה
 בה :

פ פ כה 25.

2 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן CAP. 7. VI. Instructio Sa-
 ואת בניו לאמר : זאת תורת העלה הוא העלה cerdotum 1
 על זקורה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואיש in holocau-
 המזבח תוקד בו : ולבש הכהן מדו בר ומבנסי בר stis:
 ילבש על בשרו והרים את הידשו אשר מאכל האש
 את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח : ופשט
 את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הידשו
 אל מחוץ למחנה אל מקום טחור : והאש על ה
 המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
 ש ב 2 Y בבקר

v. 18. קמץ בתביר. v. 20. Bomb. in 4. Hisp. Angl. hic inchoant cap. 6.
 v. 23. קמץ ברביע. v. 2. קמץ בוק. *ibid.*

בבקר בבקר ועבד עליה העלה והקטיר עליה חלב
6 השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

*in Mincha
cum priuata,*

7 וזאת תורת המנחה הקריב אתה בני
8 אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו

בקמחו מסלות המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה
אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אפרתה

9 ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות
10 תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא

11 תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים
הוא בחטאת וכאשם: כל זכר בני אהרן יאכלנה

חק עולם לדורתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
יקדש:

*non facedo-
tali.*

12 ודבר יהוה אל משה לאמר: זרה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו ליהוה ביום המשיח אתו עשירת האפה

13 סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב:
על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני

*4 coctio-
nibus*

14 מנתת פתים מקריב ריח ניחח ליהוה: ותלחן
המשיח תחתיו מבניו ועשה אתה חק עולם ליהוה

15 כליל תקטר: וכל מנתת בהן כליל תהיה לא
תאכל:

*in hostia
pro peccato,*

16 ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל
בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט

17 העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא:
18 בהן המחטאת יאכלנה במקום קדש תאכל

19 ב בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בכשרה יקדש
ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס

20 במקום קדש: וכלי הרש אשר תכשלו בו ישבר ואם
21 בכלי נחשת בשלה ומרק ושטה במקום: כל זכר

בכהנים

בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא : וכל הפאת 2
 אשר יזבח מדמה אל-אחל מועד לכפר בקדש לא
 תאכל באש תשרף :

פ

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא : במקום אשר א
 ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזקק

CAP. 7. VII.
 4 in host, pro
 delicto.

על המזבח סביב : ואת כל חלבו יקריב מינו את 3

האליה ואת החלב המכסה את הקרב : ואת שתי 4

הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים

ואת היתרת על הכבד על הכלית יסרנה : והקטיר ה

אתם הפתח המזבחה אשה ליהוה אשם הוא : כל 6

זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים

הוא : כהטאת כאשם תזרה אחת להם הפתח אשר 7

יכפר בו לו יהיה : והפתח המקריב את עלת איש 8

עור העלה אשר הקריב לפתח לו יהיה : וכל מנחה 9

אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרהשת ועל

f v. 27.

מחבת לפתח המקריב אתה לו יהיה : וכל מנחה

arida,
 Prov. 17:
 1.

בלולה בשמן ותזבח לכל בני אהרן יהיה איש

פ

כאחיו :

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה : אם על 11

5. in sacrific.
 pacificis, per
 distinctas spe-
 cics.

תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות

בלולת בשמן ודקימי מצות משחים בשמן וסלת

מדבכת חלת בלולת בשמן : על חלת לחם חמין 13

יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו : והקריב מפנו אחד 14

מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזקק את-הם השלמים

לו יהיה : ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא 15

יגיש מפנו עד-פקר : ואם נדר או נדבה זבח קרבנו 16

ביום הקריבו את זבחו יאכל ומפחרת והנותר מפנו

יאכל והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף : 17

ואם

Y 3

שג

18 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא
 ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש
 19 האכלת ממנו עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא
 לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר:
 כ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה
 21 וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ונפש כי
 תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או
 בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר
 22 ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה וידבר יהוה אל
 23 משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל הלב
 24 שור וכשב ועז לא תאכלו: והלב נבלה והלב טרפה
 כה עשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: כי כל אכל
 הלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשר ליהוה
 26 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו
 27 בכל מושבתכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל
 כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: פ
 28 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את
 ל קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאנה את אישי
 יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו
 31 תנופה לפני יהוה: וחקטיר חלקו את החלב המזבחה
 32 והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו
 33 תרומה לכהן מזבחי שלמים: המקריב את דם
 השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין
 34 למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחת
 מאת בני ישראל מזבחי שלמים ואתם לא תהיו
 לה חלקו ולבניו לחקעו לם מאת בני ישראל: זאת משחת
 אהרן ומשחת בניו מאישי יהוה ביום הקריב אתם לכהן
 ליהוה

L. de adipe & sanguine non gustando.

Quz portio est sacrific. sacerdotibus danda?

ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את
 המזבח ואר יהרם יצק אל יסוד המזבח ויקרשהו
 16 לכפר עליו : ויקח את כל החלב אשר על הקרב
 ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון
 17 ויקטר משה המזבחה : ואת חפה ואת ערו ואת
 בשרו ואת פרישו שרף באש מחוץ למחנה כאשר
 18 צוה יהוה את משה : ויקרב את איל העלה ויסמכו
 19 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל : וישחט ויזרק
 כ משה את הדם על המזבח סביב : ואת האיל נקח
 לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת
 20 הפרר : ואת הקרב ואת הפרעים רחץ במים ויקטר
 משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריתניהו
 21 אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה : ויקרב
 את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את
 22 ידיהם על ראש האיל : וישחט ויקח משה מדמו
 ויתן על תנוף און אהרן הימנית ועל ביהו ירו הימנית
 23 ועל ביהו רגלו הימנית : ויקרב את בני אהרן ויתן
 משה מן הדם על תנוף אונם הימנית ועל ביהו ירום
 הימנית ועל ביהו רגלם הימנית ויזרק משה את הדם
 24 על המזבח סביב : ויקח את החלב ואת האלה
 ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד
 25 ואת שתי הכליות ואת חלבון ואת שוק הימין ומפל
 המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת
 לחם שמן אחת ורקיב אחד וישם על החלבים ועל
 26 שוק הימין : ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי
 27 בניו וינה אתם תנופה לפני יהוה : ויקח משה אתם
 מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם
 28 לרית נחת אשה הוא ליהוה : ויקח משה את התנה
 29 ויניפהו

ויניפהו

ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למושה היה
למנה באשר צוה יהוה את משה : ויקח משה משמן ל
המשיחה ומן הדם אשר על המזבח ויש על אהרן על
בגדיו ועל בגדיו ועל בגדי בנניו ויקדש את אהרן
את בגדיו ואת בגדיו ואת בגדי בנניו ואתו : ויאמר משה ³¹
אל אהרן ואל בגדיו בשלו את הבשר פתח אהל
מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
המלאים באשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו :
והותר בפשר ובלחם באש תשרפו : ומפתח אהל ³²
מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי
מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם : באשר ³⁴
עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם :
ופתח אהל מועד תשכנו יומם ולילה שבעת ימים לה
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי יבן צויתי :
ועש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ³⁶
ביד משה : כו ס ס ס ס ²⁶

ויחל ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבגדיו א
ולזקני ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בדבקר ²
לחטאת ואיל לעלה תמיכם והקרב לפני יהוה :
ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים ³
לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמיכם לעלה : ושור ⁴
ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן
כי היום יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר צוה ה
משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו
לפני יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה ⁶
תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל ⁷
אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת
עלתך וכפר בעדה ובעד העם ועשה את קרבן העם
וכפר ת א ז

CAP. IX.
Aaron unus
auspicatur,
sacrificando
pro se & po-
pulo-

ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למושה היה למנה באשר צוה יהוה את משה : ויקח משה משמן ל המשיחה ומן הדם אשר על המזבח ויש על אהרן על בגדיו ועל בגדיו ועל בגדי בנניו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בגדיו ואת בגדי בנניו ואתו : ויאמר משה אל אהרן ואל בגדיו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים באשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו : והותר בפשר ובלחם באש תשרפו : ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם : באשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם : ופתח אהל מועד תשכנו יומם ולילה שבעת ימים לה ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי יבן צויתי : ועש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה : כו ס ס ס ס

8 וכפר בעדם כאשר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל
9 המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו : ויקרבו
בני אהרן אתהדרם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על
10 קרנות המזבח ואתהדרם יצק אל יסוד המזבח : ואת
החלב ואת הפלית ואת היתרת מן הכבד מן
החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את
11 משה : ואת הבשור ואת העור שרף באש מחוץ
12 למחנה : וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו
13 את הדרם ויזרקו על המזבח סביב : ואת העלה
המצואו אליו לנתחה ואת הראש ויקטיר על המזבח
14 וירתיך את הקרב ואת הכרעים ויקטיר על העלה
טו המזבחה : ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר
החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאוהו כראשון :
16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : ויקרב את
17 המנחה ויטלא כפו מלפנה ויקטיר על המזבח מלבד
18 עלת הבקר : וישחט את השור ואת האיל זבח
השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן אתהדרם אליו
19 ויזרקו על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור
ומן האיל האליה והמכסה והפלית ויתרת הכבד :
כ וישמו את החלבים על החזרת ויקטיר החלבים
21 המזבחה : ואת החזרת ואת שוק הימין חגיף אהרן
22 תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה : וישא אהרן את
ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה
23 והשלמים : ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם :
24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
העלה ואת החלבים וירא כל העם וירגו ויפלו על
א פניהם : ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתו

ויתנו
ידיו ק' v. 22.

& benedi-
cendo.

Approbatio
diana illu-
stris.

CAP. 9. X.

והתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
 2 אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה
 ותאכל אותם ויקתו לפני יהוה: ויאמר משה אל
 אהרן הוא אשר דבר יהוה: לאמר בקרבי אקדש
 ועל לפני כל העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל
 מישראל ואל אלצפן בני עזיאל נד אהרן ויאמר אליהם
 קרבו שאו את אחיכם כאת פני הקדש אל מחוץ
 למחנה: ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה
 כאשר דבר משה: ויאמר משה אל אהרן ואלעזר
 ולא תמרו בני ראשיכם אל תפדעו: ובגדיכם לא
 תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצה ואחיכם כל
 בית ישראל יבכו את הישרפה אשר שרף יהוה: ו
 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו פי ששון
 משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה:
 9.8 ודבר יהוה אל אהרן לאמר: זין ושבר אל תשת
 אתה: ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
 חקת עולם לדלתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל
 ובין השמא ובין השדור: ולהזהרת את בני ישראל את
 כל החקים אשר דבר יהוה אליהם בגדר משה:
 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
 הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
 מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם
 אתה במקום קדוש כי חקך וחקך פניך הוא מאשי יהוה
 כידן צויתי: ואת הזה התנופה ואת שוק התרומה
 תאכלו במקום שדור אתה ובניך ובנתיך אתך כ
 חקך וחקך פניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: שוק
 התרומה וזהו התנופה על אשי החלבים יביאו להניף טו
 תב ז 2 תנופה

Nadab & Abihu igne alieno libantes, igne Dei necantur. Quod factum Moyses vindicat.

Vinum Sacerdot. ministrantibus prohibet.

moestos fratres in officio confirmat.

9.18 dicit Moyses ad Aharon: Haec 3
 2 qd locutus est Dominus dicendo:
 in propinquo meis sanctificabitur.
 & super facies omnis populi glori-
 ficabitur.

ב טעמים. הקורא יטעים הגרש קודם התוסא. 4. v.
 דר בזק 10. v.

תנופה לפני יהוה והיה לה ולבניה אתה לחקעולם
 16 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וְאַתָּה שְׁעִיר הַחֲטָאת דָּרֵשׁ
 דָּרֵשׁ מִשָּׂה וְהִנֵּה שְׂרָף וַיִּקְצַף עַל־אֲלֵעֶזֶר וְעַל־אִיתָמָר
 17 בְּנֵי אֹהֲרֹן הַנּוֹתֵרִים לֵאמֹר: מִדּוּעַ לֹא־אָכַלְתֶּם אֶת־
 הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא וְאַתֶּם
 נָתַן לָכֶם לִשְׂאת אֶת־עֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי
 18 יְהוָה: הֵן לֹא־הוֹבֵא אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל
 19 תֹאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי: וַיִּדְבֹּר אֹהֲרֹן אֶל־
 מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הַקָּרִיבֹו אֶת־חֲטָאתֶם וְאַתֶּם עֹלְתֶם לִפְנֵי
 יְהוָה וַתִּקְרְאוּ אֹתִי כְּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי חֲטָאת הַיּוֹם
 כ הַיּוֹם בְּעֵינַי יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו:

פ

2 א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֹהֲרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים: דַּבְּרוּ
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֵיהָ אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל־
 3 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: כָּל־מִפְרֶסֶת פְּרֹסָה
 וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסָת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ
 4 תֹאכְלוּ: אֲךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעַלֵי הַגֵּרָה
 וּמִמִּפְרֵסֵי הַפְּרֹסָה אֶת־הַגִּמְלָה כִּי־מַעֲלָה גֵּרָה הוּא
 ה וּפְרֹסָה אֵינְנָה מִפְרִים טָמֵא הוּא לָכֶם: וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־
 מַעֲלָה גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא יִפְרִים טָמֵא הוּא לָכֶם:
 6 וְאֶת־הָאֲרֻנֹּבֶת כִּי־מַעֲלַת גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא הַפְרִיסָה
 7 טָמֵאָה הוּא לָכֶם: וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְרִים פְּרֹסָה הוּא
 וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסָה וְהוּא גֵּרָה לֹא־יִגֵּר טָמֵא הוּא לָכֶם:
 8 מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְגִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ טָמְאִים הֵם
 9 לָכֶם: אֶת־זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל־אֲשֶׁר בְּמִים כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
 סַנְפִיר וְקִשְׁקִישַׁת בְּמִים בַּיָּמִים וּבְנַחְלִים אֹתָם תֹּאכְלוּ:
 י וְכָל־אֲשֶׁר אֵין לוֹ סַנְפִיר וְקִשְׁקִישַׁת בַּיָּמִים וּבְנַחְלִים
 מִכָּל־שְׂרָץ הַמַּיִם וּמִכָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בְּמִים שִׁקִּץ
 הֵם

& extrisitia
peccantes
tolerat.

CAP. XI. I.
Quæ ex ani-
malibus
munda esu
que licita,
quæ secus, i.e.
quadrupedi-
bus.

f lepo-
rcism,
Deut.
14: 7.
trumi-
nat.

1 ex aquati-
libus.

דָּרֵשׁ בְּרֹאשׁ שִׁטָּה הִיא חֲצִי הַתּוֹרָה בְּתִיבּוֹת. v. 16.
הִי בְּרֹגֶשׁ. v. 19.

1 א הם לכם: וישקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת
 2 נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר ומשקשת
 3 במים שקץ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף
 לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת
 העוניה: ואת הדאה ואת האיה למינה: את
 6 כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת המתחמם
 ואת השחף ואת הנץ למינהו: ואת חכום ואת
 8 השלף ואת הנשוף: ואת התנשמת ואת הקאר
 ואת הרחם: ואת החסידה האנפה למינה ואת
 9 הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ העוף ההלך
 על ארבע שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו
 מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים
 2 מעל רגליו לנתר בהן על הארץ: את אלה
 מהם תאכלו את הארפה למינו ואת הפלעם
 למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו:
 3 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא
 לכם: ולא אלה הטמאים כל הנגע שנבלתם וטמא
 עדי הערב: וכל הנשוא שנבלתם יכבס בגדיו כה
 6 וטמא עדי הערב: לכל הבחמה אשר הוא
 מפרסת פרסה ושסע: איננה שסעת וגרה איננה
 מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם וטמא:
 7 וכל הולך על כפיו בכל החירה ההלכת על
 ארבע טמאים הם לכם כל הנגע שנבלתם וטמא
 עדי הערב: והנשוא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא
 9 עדי הערב טמאים הם לכם: וזה
 לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר
 והצב למינהו: והאנקה והכל והולטאה והחמט
 3 1 והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכל
 השרץ

† offraga, Deut. 14: 12.
 † halizetum, Deut. 14: 12.
 † milvum.
 † zfalonen, Deut. c. 1.
 † meropein, Deut. 14: 17.
 † ardes, Deut. 14: 18.
 † fattagenem, Deut. c. 1.
 † bombycem
 † cantharum
 † mustela
 † stello
 † lacerta
 † atrelabus
 † chamalcon,

3. ex volatilibus.
 † hirundo, Deut. 14: 15.
 † mergus, Deut. 14: 17.
 4. e reptilibus.
 exceptis 4 generibus locustarum.
 De immunditie ex contactu cadaveru.

תג 3 ז

לו ק 21 י.

3 2 השרץ כל הנגע בהם במתם וטמא עד הערב : וכל
 3 1 אשר יפל עליו מהם במתם וטמא מכל כל עין או
 3 1 בנדר או עור או יסק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם
 3 3 במים יובא וטמא עד הערב וטהר : וכל כלי חרש
 אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו
 3 4 תשברו : מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו
 מים יטמא וכל משקה אשר יש זה בכל כלי וטמא :
 3 5 וכל אשר יפל מנגלתם עליו וטמא מנור וכירים
 3 6 יתין טמאים הם וטמאים יהיו לכם : אך מעין וכור
 3 7 מקוה מים יהיה טהור ונגע מנגלתם יטמא : וכי יפל
 3 8 מנגלתם על כל ירע וירע אשר ירע טהור הוא : וכי
 יתן מים על ירע ונגע מנגלתם עליו טמא הוא
 3 9 לכם : וכי ימות מן הפהקה אשר
 היא לכם לאכלה הנגע מנגלתה יטמא עד הערב :
 מ והאכל מנגלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא
 4 1 את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב : וכל
 4 2 השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל
 הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה
 רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי
 4 3 שקץ הם : אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
 4 4 השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם : כי אני יהוה
 אלהיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני
 ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על
 4 5 פה הארץ : כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש אני :
 4 6 זאת תורת הכהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת
 4 7 במים ולכל נפש השרצת על הארץ : להבדיל בין
 4 8 הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין חיה
 אשר

Purgatio im-
nuditiei.

Cruce prohi-
bitiois.

castra

† Semen-
tis, Ierf.
6:11.

† Gen. 3-
14.

quia agnoming day vestes &
sanctificabit vos & calib
sancti, quia sancti ego sum.

חסר א ודרבת יהוה חצי התורה באותיות 42 ו 43

אשר לא האכל :

פ פ פ כז 27

† lan-
gvoris
ipfius.

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל א
לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים
כימי נדרת דותה תטמא : וביום השמיני ימול בשר
3 ערלתו : ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה
4 בכל קריש לא תגע ואל חמקקיש לא תבא עד
מלאת ימי טהרה : ואסנקה תלד וטמאה שבעים ה
בנדרתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה :
ובמלארת ימי טהרה לבן או לבת תביא בבש בן
6 שנתו לעלה וביונה או תר לחטאת אלפתח אהל
מועד אל חכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
7 וטהרה מקר דמיה ואת תורת הילדת לזכר או
לנקבת : ואם לא תמצא ידה כי שח ולקחה שתד
8 תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה חכהן וטהרה :

CAP. יב.
XII.
L. de purifi-
catione puer-
peræ & fo-
bolis.

fabrics-
sus, 74:
55.

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אדם כי י
יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן חכהן או
אל אחד מפניו חכהנים : וראה חכהן את הנגע
3 בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה לנגע עמק
מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו חכהן וטמא אתו :
ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה
4 מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר חכהן את
הנגע שבעת ימים : וראהו חכהן ביום השביעי והנה ה
הנגע עמו בעינו לא פשרה הנגע בעור והסגירו
5 חכהן שבעת ימים שנית : וראה חכהן אתו ביום
6 השביעי

CAP. יג.
XIII.
Immundities
ex lepra, eius
signa & spe-
cies:
1. in homine.

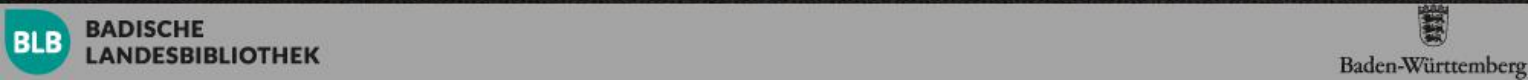
ה בלא מפיק 4. v.

השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור
 7 וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהרו: ואם
 פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל-
 8 הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן
 והנה פשתה המספחת בעור וטמא הכהן צרעת
 הוא:

9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: וראה
 הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן
 11 ומחירת בשר חי בשאת: צרעת נושנת הוא בעור
 12 בשרו וטמא הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: ואם
 פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את
 כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני
 13 הכהן: וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל-
 בשרו וטהר את הנגע בלו הפך לבן טהור הוא:
 14 וכיום הראות בו בשר חי וטמא: וראה הכהן את
 הבשר החי וטמא הבשר החי טמא הוא צרעת
 16 הוא: או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל-
 17 הכהן: וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר
 הכהן את הנגע טהור הוא:

18 ובשר כרייה בו בערו שחין ונרפא: והיה במקום
 19 השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת
 כ ונראה אל הכהן: וראה הכהן והנה מראה שפל
 מן העור ושערה הפך לבן וטמא הכהן נגע צרעת
 21 הוא בשחין פרחו: ואם יראנה הכהן והנה
 אייבה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
 22 והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה
 23 בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם מתהיה
 תעמד בהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו

הכהן

הכהן : ד או כשר כי יהיה בעור מכות 24
 אש והיתה מחית המכה בהרת לבנה אדמקמת
 או לבנה : וראה אתה הכהן והנה נהפך שער כה
 לכן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא
 במכה פרחו וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא :
 ואם יראה הכהן והנה אין בבהרת שער לכן 26
 ושפלה איננה מן העור והוא כהר והסגירו הכהן
 שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי אם 27
 פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא :
 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא 28
 כהר שאר המכה הוא וטהרו הכהן כי צרבת

פ

המכה הוא :
 ואיש או אישה כי יהיה בו נגע בראש או בגוף וראה 29
 הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער
 צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או
 הגוף הוא : וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין 31
 מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן
 את נגע הנתק שבעת ימים : וראה הכהן את הנגע 32
 ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער
 צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור : והתגלה ואת 33
 הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת
 ימים שנית וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה 34
 לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור
 וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר : ואם פשה יפשה לה 35
 הנתק בעור אחרי טהרתו : וראהו הכהן והנה פשה 36
 הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא :
 ואם בעינו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נדפה 37
 הנתק טהור הוא וטהרו הכהן : ואיש 38

א א א

יקמץ בזק & יג רבתי 33. v.

אוֹ-אִשָּׁה כִּי-יְהִי בְעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהִרְתּ בְּהִרְתּ לְבָנֹת :
 39 וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהִרְתּ בְּהִרְתּ לְבָנֹת
 מ בְּחֵק הוּא פָּרַח בְּעוֹר טְהוֹר הוּא : † vitilli-
go.
I fcalvus.
2. Reg.
2:23.
† recal-
vater.
 41 כִּי יִמְרַט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא טְהוֹר הוּא : וְאִם מִפְּאֵת
 42 פָּנָיו יִמְרַט רֹאשׁוֹ גִבַּח הוּא טְהוֹר הוּא : וְכִי-וַחֲרִיה
 בְּקָרְחָת אוֹ בְּנִפְחָת נָגַע לֶבֶן אֲדָמָה צָרַעַת פְּרִחַת
 43 הוּא בְּקָרְחָתוֹ אוֹ בְּנִפְחָתוֹ : וּרְאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
 שְׂאֵת הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדָמָת בְּקָרְחָתוֹ אוֹ בְּנִפְחָתוֹ
 44 כִּמְרֹאֵה צָרַעַת עוֹר בְּשָׂר : אִישׁ-צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא
 מֵה טָמֵא וְטָמְאָנוּ חֻכְהוֹן בְּרֹאשׁוֹ נָגַעוּ : וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר-בּוֹ
 הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פָרָמִים וּרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל-שִׁפְסָם
 46 יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא : כָּל-יָמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ וְטָמֵא
 טָמֵא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבֵוֹ : † vitilli-
go.
I fcalvus.
2. Reg.
2:23.
† recal-
vater.
 47 וְהִפְגֵּד כִּי-יְהִי בּוֹ נֶגַע צָרַעַת בְּבָגֵד צֹמֵר אוֹ בְּבָגֵד
 48 פְּשִׁתִּים : אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֹרֵב לַפְּשִׁתִּים וְלַצֹּמֵר אוֹ בְּעוֹר
 49 אוֹ בְּכָל-מְלֹאכֶת עוֹר : וְהָיָה הַנֶּגַע יִקְרַק אוֹ אֲדָמָה
 בְּבָגֵד אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֹרֵב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר
 נָגַע צָרַעַת הוּא וְהִרְאָה אֶת-הַכֹּהֵן : וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת-
 51 הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת-הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים : וּרְאָה אֶת-הַנֶּגַע
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי כִּי-פָשָׂה הַנֶּגַע בְּבָגֵד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֹרֵב
 אוֹ בְּעוֹר לְכֹל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמְלֹאכֶה צָרַעַת
 52 מִמְּאֲרַת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא : וְשָׂרַף אֶת-הַבָּגֵד אוֹ אֶת-
 הַשֵּׁתִי אוֹ אֶת-הָעֹרֵב בַּצֹּמֵר אוֹ בַּפְּשִׁתִּים אוֹ אֶת-כָּל-
 כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר-יְהִי בּוֹ הַנֶּגַע כִּי-צָרַעַת מִמְּאֲרַת הוּא
 53 בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף : וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא-פָשָׂה הַנֶּגַע
 54 בְּבָגֵד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֹרֵב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר : וְצִוָּה
 הַכֹּהֵן וּלְבַסּוֹ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת-יָמִים
 55 שָׁנִית : וּרְאָה הַכֹּהֵן אַחֲרָי הַכֶּבֶס אֶת-הַנֶּגַע וְהִנֵּה

לא

in vestibus.

CAP. 13. XIV. Purificatio leprose bonum, per tota loca.

f corro-
so

לא הפך הנגע אר- עינו והנגע לא פשה ממא הוא
 באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגרחתו:
 56 ואם ראה חכהו והנה כהה הנגע אחרי הכפס אתו
 וקרע אתו מן הכנר או מן העור או מן השתי או מן
 הערב: ואם תראה עוד בכנר או בשתי או בערב
 57 או בכל פלי- עור פחתת הוא באש תשרפנו את
 אשר- בו הנגע: והכנר או השתי או הערב או-כל
 58 כלי העור אשר תכפס וסר מדם הנגע וכפס שנית
 וטהר: זאת תורת נגע צרעת בנגד הצמר או הפשתים
 59 או השתי או הערב או פלי- עור לטהרו או לטמאו:

פ פ כ כ 28

וידבר יהוה אל- משה לאמר: זאת תהיה תורת א-
 המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן
 אל- מחוץ למחנה וראה חכהו והנה נרפא נגע
 הצרעת מן הצרוע: וצוה חכהו ולקח לטהר שתי
 צפרים חיות טהרות ועין ארו ושני תולעת ואזב:
 וצוה חכהו ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש ה-
 על-מים חיים: את הצפר החיה יקח אתה ואת עין
 הארו ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם
 ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטו על המים
 החיים: והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים
 7 וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה:
 וכפס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ
 בפים וטהר ואחר זבוא אל המחנה וישב מחוץ
 לאהלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את-
 כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת
 כל שערו יגלח וכפס את בגדיו ורחץ את בשרו
 במים

CAP. 14.
 Purificatio
 lepra homi-
 num, per va-
 ria sacrificia.

f pal-
pebras f.

A a 2 א א כ

1 בַּיּוֹם וְטָהַר: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כִבְשִׁים
 תְּמִימִם וּכְבִישָׁה אַחַת בַּת־שָׁנָה תְּמִימָה וּשְׁלִישָׁה
 עִשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן:
 2 וְהֶעֱמִיד הִכְהֵן הַמִּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמִּטְהָר וְאֹתָם
 3 לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וּלְקַח הִכְהֵן אֶת־
 הַכִּבִּישׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ וְאִשָּׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן
 4 וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: וְשָׁחַט אֶת־הַכִּבִּישׁ
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־הָעֵלָה בְּמָקוֹם
 5 הַקֹּדֶשׁ כִּי כַחֲטָאת הָאִשָּׁם הוּא לִכְהֵן קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ
 6 הוּא: וּלְקַח הִכְהֵן מִדָּם הָאִשָּׁם וְנָתַן הִכְהֵן עַל־
 תְּנוּךְ אָזְן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית
 7 וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וּלְקַח הִכְהֵן מִלֶּג הַשֶּׁמֶן
 8 וְרָצַק עַל־כַּף הִכְהֵן הַשְּׂמָאלִית: וְטָבַל הִכְהֵן אֶת־
 אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית
 9 וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה:
 10 וּמִיֹּתֵר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ יִתֵּן הִכְהֵן עַל־תְּנוּךְ אָזְן
 הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ
 11 הַיְמָנִית עַל דָּם הָאִשָּׁם: וְהִנּוֹתֵר בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
 12 כַּף הִכְהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהָר וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן
 13 לִפְנֵי יְהוָה: וְעָשָׂה הִכְהֵן אֶת־הַחֲטָאֹת וּכְפָר עַל־
 כ הַמִּטְהָר מִטְּמֵאתוֹ וְאַחַר יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה: וְהָעֵלָה
 14 הִכְהֵן אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחַ וּכְפָר עָלָיו
 15 הִכְהֵן וְטָהַר: וְאִם־הָל הוּא וְאִין יָדוֹ
 16 מִשְׁגַּת וְלָקַח כִּבִּישׁ אֶחָד אִשָּׁם לְתִנּוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו
 17 וְעִשְׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בְּלוּל בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה וְלֶג שֶׁמֶן:
 18 וְשָׁחַט תְּדִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד
 19 חֲטָאת וְהָאֶחָד עֲלָה: וְהִבְיֵא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 20 לְטַהֲרָתוֹ אֶל־הִכְהֵן אֶל־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה:
 21 וּלְקַח

Prosperum
quae ratio
habenda.

100
200000

24 ולקח הכהן את כבש האשם ואת לוג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ושחט את כבש כה האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוף און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית: ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן 26 השמאלית: והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוף און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ועשה את האחד מהתרים או מן כנגי היונה ל כאשר תשיג ידו: את אשר תשיג ידו את האחד על חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: פ

33-34 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתו נגע צרעת בבית ארץ אחותכם: ובא אשר לזו הפית לה והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: וצוה הכהן ופגו את הפית בטורס יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הפית: וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הפית שמערות ירקרקת או אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר: ויצא הכהן מן הבית אל פתח הפית והסגיר את הפית שבעת ימים: ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פטה הנגע בקירת הפית: וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן

3. lepra xdi-
um sanabilis
& infanabilis.

9 foli-
12.

הנגע אא 3 אא 2

הנגע והשליכו אתהו אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא: ואת הבית יקלע מקצת סביב ושפכו את העפר
אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל פתח האבנים ועפר אחר
לקח וטח את הבית: ואם ישוב הנגע ופתח בבית
אחר הלך את האבנים ואחרי הקצות את הבית
ואחרי הטוח: ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע
מה בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ונתן את
הבית את אבניו ואת עיצו ואת כל עפר הבית
והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל
הבית כל ימי הסגור אתו וטמא עד הערב: והשכב
בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו:
ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית
אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא
הנגע: ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארו
ושני תולעת ואזב: ושחט את הצפר האחת אל כלי
חרש על מים חיים: ולקח את עין הארו ואת האזב
ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם
בדם הצפר השחוט וּבמים החיים והזה אל הבית
שבע פעמים: וחטא את הבית בדם הצפור ובמים
החיים ובצפר החיה ובעין הארו ובאזב ובשני
התולעת: ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר
אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: ואת התורה
נה לכל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד ולבית:
ולשאת ולספחת ולבהרת: להורת ביום הטמא וביום
הטהר ואת תורת הצרעת: פ

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל
בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב
מבשרו

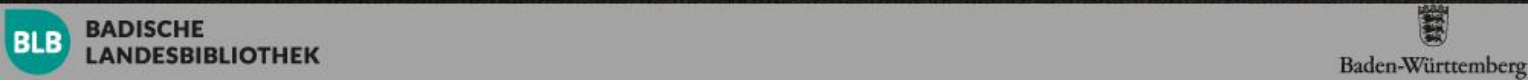
4 1 f abra-
det, Ez.
4 2 46:22.

57:16 f 23:2.

CAP. 14.

XV.

Lex de im-
menditie vi-
li gonorrhoea
perpetua la-
borantis.

13 מבשרו זובו טמא הוא: וזאת תהיה טמאתו בזובו
 14 דר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו
 15 הוא: כל חמש שב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל
 16 הכלי אשר ישב עליו וטמא: ואיש אשר יגע במשכבו ה
 17 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: והישב על
 18 הכלי אשר ישב עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ במים
 19 וטמא עד הערב: והנגע בבשר הזב וכבס בגדיו
 20 ורחץ במים וטמא עד הערב: וכי ירק הזב בטהור
 21 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל
 22 המרפב אשר ירפב עליו הזב וטמא: וכל הנגע בכל
 23 אשר יהיה תחתיו וטמא עד הערב והנושא אותם
 24 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל אשר
 25 יגע בו הזב וידיו לא ישטה במים וכבס בגדיו ורחץ
 26 במים וטמא עד הערב: וכלי הרש אשר יגע בו הזב
 27 ישבר וכל כלי עץ ישטה במים: וכי יטהר הזב מזובו
 28 וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ
 29 בשרו במים חיים וטהר: וביום השמיני יקחלו שתו
 30 תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל
 31 מועד ונתנם אל הכהן: ועשה אתם הכהן אחד
 32 חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
 33 מזובו: ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע
 34 ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: וכל בגד
 35 וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
 36 וטמא עד הערב: ואשר אשר ישכב איש אתה
 37 שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: פ
 38 ואשר מי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת
 39 ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה וטמא עד הערב:
 40 וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא וכל אשר תשכב
 עליו

† saliva-vit.

† ex-spuct.

vel certo tempore.

De menstruo mulierum, cum ordinario.

1 עליו יטמא : וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ
 2 במים וטמא עד הערב : וכל הנגע בכל כלי אשר
 3 ישב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 4 ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת
 5 עליו בנגעו בו יטמא עד הערב : ואם שכב איש
 6 אתה ותהי נדתה עליו וטמא שכעת ימים וכל
 7 כה המשכב אשר ישכב עליו יטמא : ס ואשה
 8 כי יזוב זוב דמה ימים רפים בלא עת נדתה או כי
 9 תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
 10 תהיה טמאה היא : כל המשכב אשר תשכב עליו
 11 כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר
 12 ישב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה : וכל הנגע
 13 כס יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 14 ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר
 15 תטהר : וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני
 16 בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל
 17 מועד : ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד
 18 עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה :
 19 והזרתם את בני ישראל ממטאתם ולא ימתו
 20 בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם : זאת
 21 תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה
 22 בה : והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה
 23 ולאישה אשר ישכב עס טמאה :

פ פ פ כט 19

א וידבר יהוה אל משה אחרי מורת שני בני אהרן
 ב בקרבכם לפני יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל משה
 ג דבר אל אהרן אחיה ואל יבא בכל עת אל הקדש

מבית

v. 29. מלרע.

non extraor-
dinario, &
vinoque ex-
piationibus.

CAP. 17.
XXI.
Lex de folen-
si expiatione
conucriata.

a summo sacerdote per agenda, peculiari modo, speciatim per 2. hircos.

מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת : בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה : כהנת בדר קדש ולבש ומכנסים בדר יהיו על בשרו וכתאבנט בדר יחגר ובמענפת בדר יצנף בגדי קדש הם ורתין במים את בשרו ולבשם : ומאת עדת בני ישראל יקח שני שערי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה : והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו : ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד : ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל : והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת : והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה : והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו : ולקח מלא הפחמה גחלי אש מעל הכיזביל מלפני יהוה ומלא הפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת : ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות : ולקח מרגס הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו : ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת : וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם ובן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם : וכל

כב א Bb אדם

בראש עמוד סימן ביה שמו 8. v. קמץ ברביע 4. v.

אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד
צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל :
18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח
מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח
19 סביב : והזיר עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים
ב וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל : וכלה מכפר
את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב
21 את השעיר החי : וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש
השעיר החי והתורה עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש
22 השעיר ושלה ביד איש עתי המדברה : ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלה את השעיר
23 במדבר : ובא אהרן אל אהל מועד ופישט את בגדיו
24 הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם : ורחץ
את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא
ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
25 העם : ואת חלב החטאת יקטיר המזבח : והמשלה
את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
26 ואחרי כן יבוא אל הכהנה : ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש
יוציא אל מחוץ לפנה ושרפו באש את ערתם ואת
27 בשרם ואת פר שם : והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ
28 את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל הכהנה : והיתה
לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
העניו ארנפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו האורה
ל והגר הגר בתוככם : כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו :
31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת
עולם

† defina-
nati.
† exco-
muni.

solemnitatis
hujus diei.

ידיו ק' 21. v.

ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה
 למנה כאשר צוה יהוה את משה : ויקח משה משמן ל
 המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויו על אהרן על
 בגדיו ועל בגדיו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן
 את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו : ויאמר משה ¹
 אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל
 מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
 המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו :
 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו : ומפתח אהל ³
 מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי
 מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם : כאשר ⁴
 עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם :
 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים לה
 ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי :
 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ⁶
 ביד משה :

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו א
 ולזקני ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בדבקר ²
 לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה :
 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים ³
 לחטאת ועגל ובכש בני שנה תמימם לעלה : ושור ⁴
 ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה כלולה בשמן
 כי היום יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר צוה ⁵
 משה אל לפני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו
 לפני יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה ⁶
 תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל ⁷
 אהרן קרב אל המזבח ועשה את הטאתה ואת
 עלתה וכפר בעדה ובעד העם ועשה את קרבן העם

CAP. IX.
 Aaron minus
 auspicatur,
 sacrificando
 pro se & po-
 pulo-

ת א ז וכפר

1 והכרתני אתה מקרב עמה: כי נפש הבשר בדם הוא
 ואני נתתיו לכם על החמץ לזכר על נפשתיכם כי
 2 הדם הוא בנפש יזכר: על כן אמרת לי לבני ישראל
 כל נפש מקם לא תאכל דם והגדר הגדר בתוככם לא
 3 יאכל דם: ואיש איש מבני ישראל ומן הגדר הגדר
 בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך
 4 את דמו וכסוהו בעפר: כי נפש כל בשר דמו בנפשו
 הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי
 5 נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: וכל נפש
 אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגדר וככם כגדיו
 6 ורחץ במים וטמא עד הערב וטרו: ואם לא יכבם
 ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: פ

CAP. 17.
XVIII.
Opera genti-
lium fugien-
da.

א וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 3 ואמרת להם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ
 מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ
 כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
 4 ובחקתיים לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי

Gradus ma-
trim. prohi-
bit.

ה תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם
 את חקמי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם ותי
 6 בהם אני יהוה: ס איש איש אל כל שאר
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ס
 7 ערות אביו וערות אמו לא תגלה אמה הוא לא
 8 תגלה ערותה: ס ערות אשת אביו לא תגלה
 9 ערות אביו הוא: ס ערות אחותו ברת
 אביו או בת אמה מולדת ברת או מולדת חוץ לא
 י תגלה ערותו: ס ערוה בת בנה או בת
 בנה לא תגלה ערותו כי ערותו הנה: ס
 14 ערות בת אשת אביו מולדת אביו אחותו היא

El cypharabiz habula ma 9. ind:
 ca mea - que facit ea homo, 19
 vniel in sig! Ego doming.
 Pn habulan. v.

לא

12 לא תגלה ערוֹתָהּ : ס ערוֹת אַחוֹת אָבִיךָ לֹא
 13 תגלה שאר אָבִיךָ הוּא : ס ערוֹת אַחוֹת אִמֶּךָ
 14 לֹא תגלה כִּי־שָׂאֵר אִמֶּךָ הוּא : ס ערוֹת אַחֵי
 אָבִיךָ לֹא תגלה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דְּרֹתֶךָ הוּא :
 15 ס ערוֹת בְּלִחָה לֹא תגלה אִשְׁתְּ בְנֶךָ הוּא
 16 לֹא תגלה ערוֹתָהּ : ס ערוֹת אִשְׁתְּ אָחִיךָ לֹא
 17 תגלה ערוֹת אַחִיךָ הוּא : ס ערוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא
 תגלה אֶת־בִּתְּבִנָּהּ וְאֶת־בִּתְּבִתָּהּ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת
 18 ערוֹתָהּ שֶׂאֵרָה הִנֵּה זִמָּה הוּא : וְאִשָּׁה אֶל־אָחִתָּהּ לֹא
 19 תִקַּח לְזָרִיךְ לְגִלּוֹת ערוֹתָהּ עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ : וְאֶל־אִשָּׁה
 בְּנִדָּת טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת ערוֹתָהּ : וְאֶל־אִשָּׁה
 20 עֲמִיתָךְ לֹא־תִתֵּן שִׁכְבְּתָךְ לְזָרֵעַ לְטַמְאָהּ־בָּהּ : וּמִזְרַעָךְ
 21 לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְפִלֶּךָ וְלֹא תַחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
 22 אֲנִי יְהוָה : וְאֶת־זָכֶר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה הַזֹּעֵבָה
 23 הוּא : וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שִׁכְבְּתָךְ לְטַמְאָהּ־בָּהּ
 24 וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֵד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָה תָבֵל הוּא : אֶל־
 תִּטְמְאוּ בְּכָל־אֱלֹהִים כִּי־כָל־אֱלֹהִים נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־
 25 אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם : וְהִטְמְאוּ הָאָרֶץ וְאִפְקַד עֲוֹנֶיהָ כֹּה
 26 עָלֶיהָ וְתִקַּא הָאָרֶץ אֶת־יִשְׁבֵּיהָ : וְשִׁמְרַתֶּם אֹתָם אֶת־
 חֻקֵּי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מְכַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה
 27 הָאוֹרֹת וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם : כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת
 הָאֵל עֲשׂוּ אֲנִישֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְהִטְמְאוּ הָאָרֶץ :
 28 וְלֹא־תִקְיֹא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמְאָכֶם אֹתָהּ כִּי־אֲשֶׁר
 29 קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם : כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 מְכַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וּנְכַרְתּוּ הַנַּפְשׁוֹת הַעֲשׂוֹת
 מִקְרַב עַמֶּם : וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־מִשְׁמְרֹתַי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת לִי
 מִחֻקֹּת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

† pro-
pingvi-
sas.

† confu-
lio, 29, 12

concupitus
cum men-
strua,
adulteri-
um, confec-
ratio femi-
nis
Moloch, So-
domia ue-
rita

Poenā trans-
gressorum.

וידבר בב ג 3 Bb

קמץ בזק 14 v.

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדושים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת שכבתו תשמרו אני יהוה אלהיכם : אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם : וכי תזבחון זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו : ביום זבחהם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישקה : ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה : ואכלו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצור ולקט קצירך לא תלקט : וכרמך לא תעלול ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם : לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו : ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה : לא תעשק את רעהו ולא תגזל לא תליון פעלת שכיר אתך עד בקר : לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה : לא תעשו עור בפשט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בעדק השפט עמיתך : לא תלך רכיל בעמיתך לא תעמר על דם רעהו אני יהוה : לא תשנא את אחיך בלכתך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו הטא : לא תקם ולא תמר את בני עמך ואחבת לרעהו כבוד אני יהוה : את חקמי תשמרו בהמתך לא תרביע בלאים שדה לא תורע בלאים ובגר בלאים שעמנו לא יעלה עליך

loquase ad omnia caelum fili
abam israel et dixi d' ego
sicut eritis quia sancti san
Ego Dominus deus vestrus

aspicite-
gium .
23: 22.

non operemur socium laum
sibi turpius: non parocclat
opus peccatorum laum sops
D' mana

non malidicordabo el coram
coeco non dabo offendiculum:
sed tuncib; a Deo: Ego Domini
non facies iniquitatem in iudicio:
non afformis facies lenis; nisi
honorabilis facies magni: in iud
tia iudicabit proximum laum

non dirichab; fratri laum
corde tuo: Conspicere coram
proxiuum tuu et ne fecer; super
illo peccatum

Deut. 19. non ulcisceris, et non seroabis
odium cum filio populi tui: sed
D' Dent. diliget proximum tuum
23: 11. Ego Dominus

CAP 19.
XIX.
sanctitas in
officiis utri-
usque tabulae
decalogi in-
calculatur.

deciduum

Mixtura ani-
malium, fe-
rumum & ve-
rum illicio.

עליה: ואיש כייושלב את אשר שכבת זרע והוא כ

שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה

לא נמן לה בקרת חיה לא יומתו כי לא חפשה:

והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם:

וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו

אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: פ

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם

ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא

יאכל: ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלוהים

ליהוה: ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף כה

לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על

הדם לא תנהשו ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם

ולא תשחית את פאת זקנה: וישרט לגפש לא תתנו

בכשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה:

אל תחלל את בתך להונותה ולא תזונה הארץ

ומלאה הארץ זמה: את שכתתי תשמרו ומקדשי ל

תיראו אני יהוה: אל תפגו אל האבת ואל הידענים

אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: מפני

שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיה אני

יהוה: וכי יגור אתך גר בארצכם לא

תוננו אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם

ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני

יהוה אלהיכם: לא תעשו עול במשפט במדה לח

במשקל ובמשורה: מאוני צדק אכני צדק איפת צדק

והיו צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי

אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי ואת

כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: פ

ויבדד יהוה אל משה לאמר: ואל בני ישראל

תאמר

בצל v. 25.

Ancillam
sponsam
comprimens
qui punien-
dus & ex-
piandus?

Arboris fru-
ctus ante
quinquen-
nium est
illiciti.

prohib. eius
sanguinis, au-
guria, rasura,
castra, leno-
cunia, py-
thones.

Sabbati san-
ctific. man-
data, reveren-
tia senum,

dilectio &
cura peregrin-
orum,

justitia in ju-
dicio & con-
tractibus.

CAP. 20. XX.

† manu-
missio.

† flagel-
latio.

† manu-
missa
fuit.

† præpu-
riabitur,
Hab. 2:
16.

† laudū,
Jud. 9:
27.

† caesa-
ram.

† scriptu-
ram.

† stigma-
tis.

22. non facies canihai asperges
lenoribus facies forte, nam
mihis a Deo tuo, Ego Dominus.

25. non facies iniquitatis in ju-
dicio: in dimissione, in por-
tione & in mensura.

26. p. Statera iustitiae, pondera
iustitiae; Epka iustitiae, & stin
iustitiae, aril sobij.

Poenae dan-
ti de femine
ho Moloch:

consulentis
latios &
pythones:

maledicentis
parentibus
illicita libidi-
ne se pollu-
entis,

תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל
 אשר נתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמחו
 3 באבן : ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתיו
 אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את-
 4 מקדשי ולחלל את שם קדשי : ואם העלם עלימו
 עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו
 ה למלך לבלתי המית אתו : ושמת אני את פני באיש
 ההוא ובמשפחתו והכרתיו אתו ואת כל הונים
 אחריו לזנות אחרו המלך מקרב עמם : והנפש
 אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנת אחריהם
 ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתיו אתו מקרב עמו :
 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם :
 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה
 9 מקדשכם : כי איש איש יקלל את אביו ואת
 10 אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו : ואיש אשר
 11 ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו
 12 מות יומת הנאף והנאפת : ואיש אשר ישכב את-
 13 אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
 14 גם : ואיש אשר ישכב את בלתו מות יומתו שניהם
 15 תכל עשו דמיהם גם : ואיש אשר ישכב את זכר
 16 משכביו אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
 17 גם : ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא
 18 באש ישדפו אתו ואתהו ולא תהיה זמה בתוכם :
 19 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת-
 20 הבהמה תהרגו : ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
 21 לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות
 22 יומתו דמיהם גם : ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו
 23 איפת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו

6 of anima que uel scribit se ad py-
thones & ad ariolos, ad fornica-
tionem post eos, et ponam fa-
ciem meam in quosdam illam, et
succidere faciam eam e medio
populi sui.
7 איוב m. Pytho. loalyphagru.
8 ויזכר m. ariolo. inipendit.
9 ויזכר m. ariolo. inipendit.
10 ויזכר m. ariolo. inipendit.
11 ויזכר m. ariolo. inipendit.
12 ויזכר m. ariolo. inipendit.
13 ויזכר m. ariolo. inipendit.
14 ויזכר m. ariolo. inipendit.
15 ויזכר m. ariolo. inipendit.
16 ויזכר m. ariolo. inipendit.
17 ויזכר m. ariolo. inipendit.
18 ויזכר m. ariolo. inipendit.
19 ויזכר m. ariolo. inipendit.
20 ויזכר m. ariolo. inipendit.
21 ויזכר m. ariolo. inipendit.
22 ויזכר m. ariolo. inipendit.
23 ויזכר m. ariolo. inipendit.

חסד

חמס

ויקרא

† pro-brum.

חָסֵר הוּא וּנְכַרְתּוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמֶּם עֲרוֹת אַחֲתוֹ גִּלְהָה
 עוֹנֵה יֵשָׂא: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהוּ דְוָה וּגְלָה אֶת־
 עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְרָהּ הָעֵרָה וְהוּא גִלְתָּהּ אֶת־מִקְוֹר
 דְּמִיָּה וּנְכַרְתּוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמִּים: וְעֲרוֹת אַחֹת
 אִמָּהּ וְאַחֹת אָבִיהָ לֹא תִגְלַח כִּי אֶת־שְׂאֵרוֹ הָעֵרָה
 עֲוֹנָם יֵשָׂאוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דָּדוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ כִּי
 גִּלְהָה חֲטָאִים יֵשָׂאוּ עֲרִירִים יִמְתּוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־
 אִשֶּׁת אַחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אַחִיו גִּלְהָה עֲרִירִים יִהְיוּ:
 וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֲתֶכֶם
 שָׂמָּה לְשִׁבְתָּ בָּהּ: וְלֹא תִלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי
 מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־פֶּל־אֱלֹהֵי עַשׂוֹ וְאִקְוֶן בָּם:
 וְאִמַּר לְכֶם אֲתֶם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדֹמְתָם וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה
 לְכֶם לְרֵשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְרֵבֶשׂ אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֲתֶכֶם מִן־הָעַמִּים:
 וְהִבְדַּלְתִּים בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לְטִמְאָה וּבֵין־הַעֹף־כַּהֵן
 הַטֵּמֵא לְטָהוֹר וְלֹא־תִשְׁקָצוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה
 וּבְעוֹף וּבְכָל־אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי
 לְכֶם לְטִמְאָה: וְהָיִיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
 וְאֲבַדְל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי: וְאִישׁ אֹרְאֵשׁ
 כִּי־יִהְיֶה בְּהֵם אוֹב אוֹ יְדַעֲנֵי מוֹת יוֹכְתוּ בְּאָבֶן יִרְגְּמוּ
 אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם:

Observatio
praeceptor.
diuinorum
dentur incul-
catur, pro-
missione &
commina-
tione.

פ פ פ לא 31

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִמַּר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן אֶ
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמְיוֹ: כִּי אִם־לְשְׂאֵרוֹ
 תִּקְרַב אֵלָיו לְאִפּוֹ וְלְאִבּוֹ וְלִבְנֵוֹ וְלְאִחִיו:
 וְלְאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ
 לָהּ

CAP. נא.
XXI.
Requiritur Sa-
cerdotum. 1.
super mor-
tuis ne se dol-
uant, nisi ne-
cessariis.

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא גִלְתָּהּ אֶת־מִקְוֹרָהּ

4 ה. לה זממא : לא זממא בעל בעמיו לחלו : לא יקרחה
 5 קרחה בהאשם ופאת זקנם לא יגלו וכבשם לא
 6 ישרמו שרטת קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחלו שם
 7 אלהיהם כי את אשר יהיה לחם אלהיהם הם מקריבם
 8 והיו קדש : אישה ונה וחללה לא יקחו ואישה גרושה
 9 מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו : וקדשתו כי
 10 את לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה לה כי קדוש
 11 אני יהנה מקדשכם : ובת איש כהן כי תחל לזנות
 12 את זממה היא מחללת באש תשרף :
 13 וכהן הגדול מאתו אשר יוצק על ראשו
 14 שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים
 15 את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס : ועל פל נפש
 16 בת לא יבא לאביו ולאמו ולא זממא : ומן
 17 המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי
 18 מזב שמן משחת אלהיו עליו אני יהיה : והוא אישה
 19 מבתולה וקת : אלמנה וגרושה וחללה ונה
 20 את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח
 21 אישה : ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהיה מקדשו :
 22 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה
 23 בו מום לא יקרב לתקריב לחם אלהיו : כי כל איש
 24 אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או
 25 שרוע : או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד :
 26 או גפן אודק או תביל בעינו או גרב או ילפת או
 27 מוח אשך : כל איש אשר בו מום מזרע אהרן חכהן
 28 לא יגש לתקריב את אשר יהיה מום בו את לחם
 29 אלהיו לא יגש לתקריב : לחם אלהיו מקדשי הקדשים
 30 ומן הקדשים יאכל : אך אל תפרכת לא יבא ואל
 המזבח

amrad

† exfusam.

† decurtatus.

† gibbosus.

† contus.

ne ducant vitatas aut repudiatas.

neq tolerent filiam fornicul.

Pontif. M. omni luctu abstineat.

non nisi virginem ducat.

corporis vitio non laboriet Sacerd.

confusus, verrucosus, 22:22, consusus itle.

קמץ בזק v. 10. יקרחו ק' v. 5. ב' טעמים 4. v.

המוזבח לא יגש בידים בו ולא יחלל את מקדשי כי
אני יהוה מקדשם : וידבר משה אל אהרן ואל בניו 24
ואל כל בני ישראל :

- 2 א. וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל א.
- בניו ונזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
- קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה : אמר אלהם 3
- לדתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל
- הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליהוה וטמאתו 1
- עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה : איש איש 4
- מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד
- אשר יטהר והנגיע בכל טמא נפש או איש אשר
- תצא ממנו שכבת זרע : או איש אשר יגע בכל שרץ ה
- אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו :
- נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן 6
- הקדשים כי אם דתין בשירו בפנים : ובא השמש 7
- וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא : נבלה 8
- וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה : ושמןו 9
- את משמרתו ולא ישיאו עליו טמא ומתו בו כי
- יחלל הוא אני יהוה מקדשם : וכל זר לא יאכל קדש
- תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש : וכהן כי יקנה 11
- נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
- בלחמו : ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא פתומת 12
- הקדשים לא תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה 13
- וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוניה
- מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו : ואיש כי 14
- יאכל קדש בשגגה וקפה חמשתו עליו ונתן לכהן
- את הקדש : ולא יחללו את קדשי בני ישראל את 15
- אשר יהימו ליהוה : והשיאו אותם עין אשמה באכלם 16

CAP. XXII.
7 immundus
non poterat
res sacras
edere :

nec peregrinus,
mercenarius &c.

א ת נג ב Cc 2

3 קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה
 וביום השבעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה
 לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם : פ
 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
 במועדם : בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש ה
 6 בין הערבים פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש
 הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו :
 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 8 עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליהוה שבעת
 ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה
 לא תעשו : פ

1. Sabbatum

2. Pa'cha,

3. Festum primi-
tiarum,

9 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם כיתבאו אל הארץ אשר אני נתן
 לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית
 קצירכם אל חקן : והניף את העמר לפני יהוה :
 12 לרצונכם ממחרת השבת יניפנו חקן : ועשיתם
 ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה
 ליהוה : ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן :
 14 אשה ליהוה ריח ניהח ונסכה יין רביעת חקן : ולחם
 וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
 הביאתם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדתיתכם
 בכל מושבתיכם : ס וספרתם לכם ממחרת טו
 השבת מיום הביאתם את עמר התנופה שבע
 16 שבתות תמימת תהיינה : עד ממחרת השבת השביעת
 תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה :
 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים
 18 סלת תהיינה חמין תאפינה בכורים ליהוה : והקרבתם
 על ה'חם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן

& Penteco-
fics,

גג 3 C בקר

א דגושה v. 17. יונסכו ק' 13. v.

בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
 19 ונסביהם אישה ריחניחת ליהוה: ועשיהם שעיר
 עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 כ שלמים: והניף חכהו אתם על לחם חבכרים תנופה
 לפני יהוה על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן:
 21 וקראתם בעצם: היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל-
 22 מושבתים לדורותיכם: ובקצרכם אתקצירו ארצכם
 לא-תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירה לא
 תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:

f 19:9.

D

4. Festum tu-
barum.
 24 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 לאמר בחדש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון
 כה זכרון תרועה מקרא קדש: כל-מלאכת עבודה לא
 26 תעשו והקרבתם אישה ליהוה: וידבר
 27 יהוה אל-משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי
 הזה יום חבכרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
 28 את-נפשותיכם והקרבתם אישה ליהוה: וכל-מלאכה
 לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר
 29 עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא-
 ל תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל-הנפש
 אשר תעשה כל-מלאכה בעצם היום הזה והאברתי
 31 את-הנפש ההוא מקרב עמיה: כל-מלאכה לא תעשו
 32 חקת עולם לדורותיכם בכל מושבתים: שבת שבתון
 הוא לכם ועניתם את-נפשותיכם בתשעה לחודש
 בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם: פ
 33-34 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה הג
 חסכות

4. Festum tu-
barum.

1. Expiatio-
num.

6. Taberna-
culorum.

v. 21. ב' טעמים

CAP. 23.
XXIV.
atio locce-
num in
clia.

6. Tabernaculorum.

חסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקראי לה
 קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים 36
 תקריבו אישה ליהוה ביום השמיני מקראי קדש יהוה
 לכם והקרבתם אישה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת
 עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו 37
 אתם מקראי קדש להקריב אישה ליהוה עלה ומנחה
 זבח ונסכים דברי-יום כיומו: מלבד שבתת יהוה 38
 ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-
 נדבתיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום 39
 לחודש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תהגו
 את-חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
 השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פלי עץ 40
 הדל כפת תמרים וענף עין-עבר וערבי-נחל
 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם 41
 אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
 לדורותיכם בחודש השביעי תהגו אתו: בספת תשבו 42
 שבעת ימים כל-האזרח בישראל ישבו בספת: למען 43
 ידעו דורותיכם כי בספורת הושבתי את-בני ישראל
 בחוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר 44
 משה את-מועדי יהוה אל-בני ישראל: פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני ישראל 2
 ויקחו אליהם שמן זית זך בתנית לפאזר להעלות נר
 תמיד: מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערוף 3
 אתו אהרן מערב עד-פקר לפני יהוה תמיד חקת
 עולם לדורותיכם: על המנרה הטהרה יערוף את- 4
 הנרות לפני יהוה תמיד: פ
 ולקחת סלר ואפית אתה שתים עשרה חלות שגל 5
 עשירנים יהיה חמלה האפר: וישמת אותם שתים 6
 מערכות

+ Phas

CAP. כד. XXIV. Ratio lucernarum in festis.

& panum propositiois.

מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני
7 יהוה : ונתת על המערכת לבנה וכה והיתה לכם
8 לאזכרה אישה ליהוה : ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם:
9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ס

Profanatio
vominis Dei
seruunque fa-
cturum seue-
re punienda.

10 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן אשה מצרי
בתוך בני ישראל וינצו במחנה פן הישראלית ואיש
11 הישראלי : ויקב בן האשה הישראלית את השם
ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת
12 דביר למטה דן : וניחחו במשמר לפרש להם על-
פי יהוה : פ

13 וידבר יהוה אל משה לאמר : הוצא את המקלל
14 אל מחוץ למחנה וקמכו כל השמעים את ידיהם
15 על ראשו ורגמו אתו כל העדה : ואל בני ישראל
16 תדבר לאמר איש איש כייקלל אלהיו ונשא חטאו :
17 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמוכו כל העדה
18 כגור באזרח בנקבו שם יומת : ואיש כי יבה כל נפש
19 אדם מות יומת : ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש
20 תחת נפש : ואיש כיייתן מום בעמיתו כאשר עשה
21 כן יעשה לו : שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת
22 שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו : ומכה בהמה
23 ישלמנה ומכה אדם יומת : משפט אחד יהיה לכם
24 כגור באזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם : וידבר משה
אל בני ישראל ויצאו את המקלל אל מחוץ
למחנה ורגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את משה : פ

ויקרא אמור כד. 24. CAP. 201

וידבר

הכ בסגול. v. 10.

חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם
 19 על הארץ לבטח : ונתנה הארץ פריה ואכלתם
 כ לשבע וישבתם לבטח עליה : וכי תאמרו מה
 נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את
 21 תבואתנו : וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
 22 ועשית את התבואה לשלש השנים : וזרעתם את
 השנה השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
 23 השלישית עד בוא תבואתה תאכלו ישן : והארץ
 לא תפכר לצמחת כדלי הארץ בגרים ותושבים
 24 אתם עמדי : ובכל ארץ אחותכם גאלה תתנו
 כה לארץ : כ כי ימור אחיך ומכר מאחוזתו
 26 ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו : ואיש
 כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא פדו גאלתו :
 27 והישב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש
 28 אשר מכר לו ושב לאחוזתו : ואם לא מצאה ידו
 די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת
 29 חיובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו : אם ואיש
 כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד
 ל תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו : ואם לא יגאל
 עד מלאה לו שנה תמימה וקם הפיר אשר בעיר
 31 אשר לא חמה לצמיתת לפנה אתו לדרתיו לא יצא
 32 ביבל : ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב
 על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא :
 32 וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה
 33 ללויים : ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית
 ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם
 34 בתוך בני ישראל : ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי
 לה אחוזת עולם הוא להם :

festi anni re-
ditus triplus
promissus.

praci-
fo. v. 30.

f v. 23.

cum attenuatus fuerit
denon, attenuatus fieri,
depauperari. s. f. h. e.

אחיק יד יד יד יד
ו. 20. קמץ בזק. ו. 30. לו ק.

*Falsis tunc & nutaverit mo-
ny eius avertit, tunc confi-
mabit illum. pascuinus &
vicola & videt tecum.
36. ne accipias ab eo usuram
& foenus, sed fratribus & Deo
tuo: & vival habes tunc lectus*

אָחִיךָ וּמִטָּה יָדוּ עִמָּךָ וְהַחֲזַקְתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְהִי עִמָּךָ :
 אֶל-תִּמְחַח מֵאֵתוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וַיְדַאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ 36
 וְהִי אֲחִיךָ עִמָּךְ : אֶרֶץ-בְּסֻפָּה לֹא-תִתֶנּוּ לוֹ בְּנֶשֶׁךְ 7
 וּבְמִרְבִּית לֹא-תִתֶנּוּ אֹכְלָהּ : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם 8
 אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת לָכֶם אֶת-
 אֶרֶץ כְּנָעַן לְחַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: ס 39
 אֲחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַר-לָךְ לֹא-תַעֲבֹד בּוֹ עֲבַדְתָּ עֶבֶד :
 כְּשֹׁכֵר כְּתוֹשֵׁב יִחִיהַ עִמָּךְ עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ : מ
 וַיֵּצֵא מֵעִמָּךְ הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל- 41
 אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב : כִּי-עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם 42
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְרוּ מִמִּכְרַת עֶבֶד : לֹא-תִרְדָּה בּוֹ 43
 כִּפְרָה וַיִּרְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ : וְעֲבַדְתָּ וְאַמְתָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ 44
 מֵאֵת תְּנוּיָם אֲשֶׁר סָבִיבְתִיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאִמָּה :
 זָגִם מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ מֵה
 זִמְמִשְׁפַּחְתֶּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרֶצְכֶם וְהִיוּ
 לָכֶם לְאֲחֻזָּה : וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לְבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם 46
 לְרֵשֶׁת אֲחֻזָּה לְעַלְמֵם בְּהֵם תַּעֲבֹדוּ וּבְאֲחֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ בְּאֲחֵיו לֹא-תִרְדָּה בּוֹ כִּפְרָה : ס 47
 תִּשְׁיֹג יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמִן אֲחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַר לְגֵר
 תוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעַקֵּד מִשְׁפַּחַת גֵּר : אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאֻלָּה 48
 תִּחְיֶה לוֹ אֶתְךָ מֵאֲחֵיו וְגֻאֲלָנוּ : אוֹ-דָדוֹ אוֹ בֶן-דָּדוֹ 49
 וְגֻאֲלָנוּ אוֹ-מִשְׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְגֻאֲלָנוּ אוֹ-הַשְׁעִינָה
 יָדוֹ וְגֻאֲלָהּ : וְהִשָּׁב עִסְקָנָהוּ מִשְׁנַת הַמִּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת
 הַיָּבֵל וְהִלִּיחַ כֶּסֶף מִמְכְרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שֹׁכֵר
 יִהְיֶה עִמּוֹ : אִם-עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיחֵן יָשׁוּב גְּאֻלְתּוֹ 51
 מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ : וְאִם-מְעוֹט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד-שְׁנַת
 הַיָּבֵל וְהִשָּׁב לוֹ בְּפִי שָׁנָיו יָשׁוּב אֶת-גְּאֻלְתּוֹ : כְּשֹׁכֵר 53
 שָׁנָה בְּשָׁנָה יִחִיהַ עִמּוֹ לֹא-יִרְדָּנוּ כִּפְרָה לְעֵינֶיךָ : וְאִם 54

* vendi-
monc.

* indi-
genz.

דד ב דד ב

ב. מעמים 46. v.

*libellam eorum faciam haec nobis
et visitare faciam super nos
terrorem, phthirium, tardens
& febrem ardentem, febris,
consumens oculos, ib.
et cruciantes animas: & serafim
in vacuum semen vestrum et
comedent illud iniqui vestri*

את בריתי : אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי
עליכם בהלה את השחפת ואת הקנרת מכלות
עינים ומדיבת נפש ודעתם לריק ודעכם ואכלהו
איביכם : ונתתי פני בכם וננפתם לפני איביכם
ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין דף אתכם : ואם
עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליפרה אתכם שבע
על חטאתיכם : ושברתי את גאון עונכם ונתתי את
שמיכם פפרול ואת ארצכם פנחשה : ותם לריק כ
כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועין הארץ לא
יתן פרו : ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי
ויספתי עליכם מפה שבע כחטאתיכם : והשלחתי
בכם את חית הישרה ושכלה אתכם והכריתה את
כהמתכם והמעטה אתכם ונשמו דרכיכם : ואם
באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי : והלכתי אף
אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על
חטאתיכם : והבאתי עליכם הרב נקמת נקם ברית כה
ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם
ביד אויב : בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתגור ארד והשיבו לחמכם במשקל
ואכלתם ולא תשבועו : ואסבזאת לא
תשמעו לי והלכתם עמי בקרי : והלכתי עמכם
בחמת קרי ויפרתי אתכם אף אני שבע על
חטאתיכם : ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם
תאכלו : והשמדתי את בניתיכם והכרתי את
חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם ונעלה
נפשי אתכם : ונתתי את עריכם הרבה והשמותי
את מקדשיכם ולא אריח בריח ניהחכם : והשמתי
אני את הארץ ושמו עליה איביכם הישבים בה :
דדג 3 ואתכם

tabern.
Deut. 28:22.

[Marginal notes in Hebrew script, partially visible on the right edge of the page.]

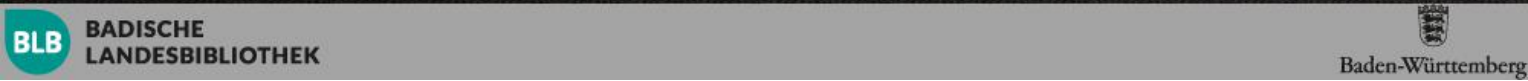
33 ואתכם אזורה בגולים והריקותי אחריכם חרב והיתה
 34 ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה הארץ
 את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם או
 לה תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: כל ימי השמה
 תשבת את אשר לא שבתה בשבתתכם בשבתכם
 עליה: והנשארים בכם והנאתי מרד בלבכם בארצת
 איביהם ורדף אתם קול עלה גרף וגפו מנסת חרב
 37 ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב
 ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם:
 38 ואבדתם בגולים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
 39 והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף
 מ בעונת אבתם אתם ימקו: והתורו את עונם ואת עון
 אבתם במעלם אשר מעלו כי ואף אשר הלכו עמי
 41 בקרי: אף אני אלף עמם בקרי והבאתי אתם בארץ
 איביהם או אז יבנע לבכם העל ואז ירצו את עונם:
 42 וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף
 43 את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: והארץ
 תשוב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם
 ירצו את עונם יעו וביעו במשפטי מאסו ואת חקתי
 44 בעלה נפשם: ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם
 לא מאסתי ולא געלתיים לכלתם להפר בריתי
 45 מה אתם כי אני יהוה אלהיהם: וזכרתי להם ברית
 ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
 46 הגולים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה החקים
 וחמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני
 ישראל בחר סיני ביד משה:
 א. וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערפך נפשות
 ליהוה

6† molli-
 tiem.
 †fugam,
 Ief. 52:
 12.
 †refur-
 rectio.

ff pro-
 pterea
 quod
 Ezech.
 13:10.
 †licet
 vero
 etiam.

impicenti
 iustitia
 penitia.

CAP. 26.
 XXVII.
 In Deo con-
 stantia

ליהוה : והיה ערֶכֶף הזֶכֶר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד 3
 בֶּן־שָׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עֶרֶכֶף חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : וְאִם־נִקְבְּרָה הוּא וְהָיָה עֶרֶכֶף 4
 שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל : וְאִם מִבֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן־עֶשְׂרִים ה 5
 שָׁנָה וְהָיָה עֶרֶכֶף הזֶכֶר עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים וְלִנְקֻבָּה 6
 עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים : וְאִם מִבֶּן־חֲדָשׁ וְעַד בֶּן־חֲמֵשׁ 7
 שָׁנִים וְהָיָה עֶרֶכֶף הזֶכֶר חֲמִשָּׁה שֶׁקֶלִים כֶּסֶף וְלִנְקֻבָּה 8
 עֶרֶכֶף שְׁלֹשֶׁת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף : וְאִם מִבֶּן־שָׁשִׁים שָׁנָה 9
 וְרַמְעָלָה אִם־זָכָר וְהָיָה עֶרֶכֶף חֲמִשָּׁה עָשָׂר שֶׁקֶל
 וְלִנְקֻבָּה עֶשְׂרֵה שֶׁקֶלִים : וְאִם־קָנָה הוּא מֵעֶרֶכֶף 10
 וְהַעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהַעֲרִיף אֹתוֹ חֲכֵן עַל־פִּי אִשֶּׁר 11
 מִשִּׁיג יָד הַנָּדָר יַעֲרִיכֶנּוּ חֲכֵן : ס 12
 וְאִם־בַּחֲמָה אִשֶּׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרְבָּן לַיהוָה 13
 כֹּל אִשֶּׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־קֹדֶשׁ : לֹא יִחְלֹפְנוּ 14
 וְלֹא־יִמָּר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אֲרֻעַ בְּטוֹב וְאִם־הִמָּר יִמָּר
 בַּחֲמָה בַּבַּחֲמָה וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּרְתוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ :
 וְאִם כֹּל־בַּחֲמָה מִמָּאָה אִשֶּׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרְבָּן 15
 לַיהוָה וְהַעֲמִיד אֶת־הַבַּחֲמָה לִפְנֵי חֲכֵן : וְהַעֲרִיף 16
 חֲכֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע בְּעֶרֶכֶף חֲכֵן כֶּן יִהְיֶה :
 וְאִם־נָאֵל וְנָאֵלָה וְיִסַּף חֲמִישְׁתּוֹ עַל־עֶרֶכֶף : 17
 וְאִישׁ כִּי־יִקְדֹשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהַעֲרִיכוּ 18
 חֲכֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כֹּאֲשֶׁר יַעֲרִיף אֹתוֹ חֲכֵן בֵּין
 יָקוּם : וְאִם־הִמְקִדִישׁ וְנָאֵל אֶת־בֵּיתוֹ וְיִסַּף חֲמִישֵׁית 19
 כֶּסֶף עֶרֶכֶף עָלָיו וְהָיָה לוֹ : וְאִם מִשְׁדֵּה אַחֲזוֹתוֹ יִקְדִישׁ 20
 אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרֶכֶף לִפְנֵי זֶרַע זֶרַע חֲמֵר שְׁעָרִים
 בְּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף : אִם־מִשְׁנֵת הַיֵּבֶל יִקְדִישׁ שְׂדֵהוּ 21
 כְּעֶרֶכֶף יָקוּם : וְאִם־אֲחֵר הַיֵּבֶל יִקְדִישׁ שְׂדֵהוּ וְחִשְׁבֵּה 22
 לוֹ חֲכֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׂנִים הַנּוֹתֶרֶת עַד שְׁנַת
 רִבְעִים אֶת־כֶּסֶף חֲמִשָּׁה עָשָׂר חֲמִשָּׁה עָשָׂר הַיֵּבֶל יִשָּׂא

1. hominibus

2. brutis

3. x. dibus & fundis : de que eorum redemptione

קמץ כמרתא v. 10.

וְאִם־בַּחֲמָה מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־קֹדֶשׁ : לֹא יִחְלֹפְנוּ

Handwritten text from the adjacent page, partially visible on the right edge.

